

ΑΠΟΦΑΣΗ L.E. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ L.E. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Προσφυγή υπ' αριθμ. 71545/12)

ΑΠΟΦΑΣΗ (τύποις και ουσία)

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

21 Ιανουαρίου 2016

Η παρούσα απόφαση θα καταστεί οριστική υπό τις προβλεπόμενες από το άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης προϋποθέσεις. Μπορεί να υποστεί τυπικές διορθώσεις.

Συμβούλιο της Ευρώπης

Στην υπόθεση L.E. κατά της Ελλάδος,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζοντας σε Τμήμα αποτελούμενο από τους:

Mirjanna Lazarova Trajkovska, την *Πρόεδρο*

Päivi Hirvelä,

Kristina Pardalos,

Λίνο-Αλέξανδρο Σισιλιάνο,

Paul Mahoney,

Aleš Pejchal,

Robert Spano, τους *Δικαστές*

καθώς και από τον André Wampach, *Αναπληρωτή Γραμματέα του Τμήματος.*

Αφού διασκέφθηκε σε Δικαστικό Συμβούλιο, την 15η Δεκεμβρίου 2015, Εκδίδει την παρακάτω απόφαση, η οποία ελήφθη κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία :

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση προέκυψε μετά από την, στρεφόμενη κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, προσφυγή (υπ' αριθμ. 71545/12) της νιγηριανής υπηκόου L.E. («η προσφεύγουσα»), η οποία ασκήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 20 Οκτωβρίου 2012, δυνάμει του άρθρου 34 της

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («Η Σύμβαση»). Το αίτημα που διατύπωσε η προσφεύγουσα, στις 6 Μαΐου 2014, για την μη γνωστοποίηση της ταυτότητας της, έγινε αποδεκτό από την Πρόεδρο του Τμήματος (άρθρο 47 § 4 του Κανονισμού).

2. Η προσφεύγουσα εκπροσωπήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου από την μη κυβερνητική οργάνωση, η έδρα της οποίας βρίσκεται στα Γλυκά Νερά (Αθήνα), την Greek Helsinki Monitor. Η Ελληνική Κυβέρνηση («Η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από την εντεταλμένη του αντιπροσώπου της, την κυρία Μ. Γερμάνη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση του άρθρου 4 της Σύμβασης.

4. Στις 6 Μαΐου 2014, οι ελκόμενες από τα άρθρα 4, 6 § 1 και 13 της Σύμβασης αιτιάσεις, κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση και η προσφυγή κηρύχθηκε απαράδεκτη κατά τα λοιπά, βάσει του άρθρου 54 § 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ**I. ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ**

5. Η προσφεύγουσα γεννήθηκε το 1982 και κατοικεί στα Γλυκά Νερά (Αθήνα).

6. Στις 9 Ιουνίου 2004, εισήλθε στην ελληνική επικράτεια με τον Κ.Α. Αυτός την είχε προφανώς γνωρίσει στην Νιγηρία και της είχε υποσχεθεί, ότι μπορούσε να την πάει στην Ελλάδα, για να εργαστεί (αυτή) σε μπαρ και σε νυχτερινά κέντρα. Πριν φύγει από την Ελλάδα ο Κ.Α. έβαλε την προσφεύγουσα να του υποσχεθεί, ότι αυτή του όφειλε το ποσό των 40 000 ευρώ και ότι (η προσφεύγουσα) δεν θα ενημέρωνε την αστυνομία για τις δραστηριότητές του. Η τελευταία ισχυρίζεται, ότι ο Κ.Α. την οδήγησε στο σπίτι κάποιου «ιερέα βουντού», ώστε εκεί, ενώπιον του τελευταίου, να υποσχεθεί, ότι όφειλε το ποσό των 40 000 ευρώ στον Κ.Α.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

7. Η προσφεύγουσα, υποστηρίζει, ότι από την στιγμή της άφιξής της στην Ελλάδα, ο Κ.Α. της αφαίρεσε το διαβατήριο και την ανάγκασε να εκπορεύεται Ισχυρίζεται, ότι δεν μπορούσε να αποδράσει, από το φόβο, ότι δεν θα μπορούσε ποτέ να απελευθερωθεί από το κακό ξόρκι που είχε κάνει ο «ιερέας βουντού». Επιπλέον, αυτή δεν είχε διαβατήριο και φοβόταν, ότι αν έφευγε, θα την συνελάμβαναν και θα την έστελναν πίσω στην Νιγηρία ή ότι οι συγγενείς της θα διέτρεχαν κίνδυνο. Πίστευε, ότι η μοναδική της επιλογή ήταν να επιστρέψει τα 40 000 ευρώ στον Κ.Α. για να απελευθερωθεί από την επιρροή του βουντού. Αναγκάστηκε να εκπορννέεται για περίπου δύο έτη. Καθ' όλη αυτή την περίοδο, η προσφεύγουσα ήταν σε επαφή με την μη κυβερνητική οργάνωση «*Νέα Ζωή*», που ασχολείται με την υλική και ψυχολογική υποστήριξη των γυναικών που καταναγκάζονται στην πορνεία.

8. Στις 12 Ιουλίου 2004, η προσφεύγουσα υπέβαλλε αυτοπροσώπως ένα αίτημα χορήγησης ασύλου στο Τμήμα Αλλοδαπών Αθηνών. Στις 8 Ιουνίου 2005, παρουσιάστηκε εκ νέου στο εν λόγω Τμήμα, όπου την πληροφόρησαν, ότι της βρήκαν μία θέση στο Κέντρο Υποδοχής των Αιτούντων Άσυλο του Ερυθρού Σταυρού στον Νομό Φθιώτιδας. Από την δικογραφία προκύπτει, ότι η προσφεύγουσα δεν παρουσιάστηκε εκεί.

9. Στις 9 Ιουνίου 2005, κάποιος τρίτος κατέθεσε στην αρμόδια διοικητική υπηρεσία ένα αίτημα ασύλου στο όνομα της προσφεύγουσας, το οποίο απορρίφθηκε, με την αιτιολογία της μη υποβολής του από την ίδια την προσφεύγουσα.

10. Στις 29 Αυγούστου 2005, η προσφεύγουσα συνελήφθη για παράβαση των Νόμων 2734/1999 και 2910/2001, περί πορνείας και περί εισόδου και παραμονής αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια αντίστοιχα. Δυνάμει της απόφασης υπ' αριθμ. 115116/2005 του Πλημμελειοδικείου Αθηνών, απαλλάχθηκε από τις προαναφερθείσες κατηγορίες.

11. Στις 30 Μαρτίου 2006, η προσφεύγουσα συνελήφθη εκ νέου για πορνεία. Καταδικασθείσα σε πρώτο βαθμό δυνάμει της απόφασης του Πλημμελειοδικείου Αθηνών υπ' αριθμ. 31922/2006, εν συνεχεία

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

απαλλάχθηκε δυνάμει της απόφασης υπ' αριθμ. 30134/2007 του Εφετείου Αθηνών.

12. Στις 2 Απριλίου 2006, ο Διευθυντής της Υποδιεύθυνσης της Αστυνομίας Αλλοδαπών Αττικής διέταξε την απέλαση της προσφεύγουσας (Απόφαση υπ' αριθμ. 318113/2006). Στις 30 Ιουνίου 2006 ανεστάλη η απέλασή της, δυνάμει της απόφασης υπ' αριθμ. 4000/7/2331/2006 της προαναφερθείσας διοικητικής Αρχής, με την αιτιολογία, ότι δεν ήταν πραγματοποιήσιμη.

13. Στις 18 Νοεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα συνελήφθη εκ νέου για πορνεία. Στις 22 Νοεμβρίου 2006, απαλλάχθηκε από την εν λόγω κατηγορία. Εν συνεχεία, τέθηκε υπό κράτηση, για μία περίοδο τριών μηνών, εν όψει της διοικητικής της απέλασης, επειδή δεν διέθετε τίτλο διαμονής στην Ελλάδα.

14. Στις 29 Νοεμβρίου 2006, κατά την διάρκεια της κράτησής της, εν όψει της απέλασής της, η προσφεύγουσα με την υποστήριξη της οργάνωσης «*Νέα Ζωή*» κατέθεσε μήνυση κατά του Κ.Α. και της συντρόφου του, της D.J. Υποστήριξε, ότι υπήρξε θύμα σωματεμπορίας και κατήγγειλε, ότι αυτά τα δύο άτομα καθώς και άλλες δύο Νιγηριανές γυναίκες την εξανάγκαζαν να εκπορνεύεται. Κατά την ίδια ημερομηνία, μεταφέρθηκε στο Τμήμα Καταπολέμησης Σωματεμπορίας, όπου η προσφεύγουσα έδωσε ένορκη κατάθεση και εξέθεσε τον τρόπο κατά τον οποίο ο Κ.Α. και η D.J. την εξανάγκαζαν να εκπορνεύεται. Η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε στους αστυνομικούς, ότι λόγω της αφαίρεσης του διαβατηρίου της από τον Κ.Α. και του ότι ο «ιερέας βουντού» της είχε κάνει ένα κακό ξόρκι, δεν μπορούσε να απελευθερωθεί από τον εξαναγκασμό του Κ.Α. πριν από την πλήρη αποπληρωμή της οφειλής της προς αυτόν. Αυτή δήλωσε, ότι αφού έφθασε στην Ελλάδα, ταξίδεψε μόνη στην Κρήτη όπου την περίμενε η D.J. Στην αρχή δούλευε σαν σερβιτόρα σε ένα μπαρ και στη συνέχεια η D.J. την ανάγκασε να εκπορνευτεί. Μετά από κάποιο διάστημα, η D.J., ακολουθώντας τις οδηγίες του Κ.Α., την πήγε στην Αθήνα για να εκπορνευτεί εκ νέου. Προσδιόρισε επίσης τον τόπο, μπροστά από ένα

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ξενοδοχείο της Αθήνας, όπου με υπόδειξη του Κ.Α. έκδιδóταν. Η προσφεύγουσα υποστήριξε, ότι τα προαναφερθέντα άτομα ανάγκαζαν και άλλες καταγόμενες από τη Νιγηρία κοπέλες, που είχαν τα ψευδώνυμα « Tracy » και « Sylvia » να εκπορνευτούν. Έδωσε στους αστυνομικούς τον αριθμό του κινητού τηλεφώνου της « Tracy ». Υπέδειξε στις αστυνομικές Αρχές την διεύθυνση στην οποία κατοικούσαν ο Κ.Α. και η D.J, στην περιοχή της Κυψέλης, στο κέντρο των Αθηνών, κατά την εποχή της άφιξής της στην Ελλάδα, καθώς και δύο άλλες διευθύνσεις, τις οποίες χρησιμοποιούσε ως τόπους διαμονής του ο Κ.Α. Τέλος, κατέθεσε την λεπτομερή περιγραφή του Κ.Α., της D.J., της « Tracy » και « Sylvia ». Ζήτησε επίσης να εξεταστεί ως μάρτυρας η Ε.Σ., η διευθύντρια του οργανισμού «*Νέα Ζωή*», η οποία της προσέφερε ψυχολογική υποστήριξη πριν καταγγείλει στην Αστυνομία τον Κ.Α. και την D.J.

15. Στις 12 Δεκεμβρίου 2006, η Ε.Σ. έδωσε ένορκη κατάθεση ενώπιον της Αστυνομίας. Κατέθεσε, ότι γνώρισε την προσφεύγουσα το καλοκαίρι του 2004, μπροστά από το ξενοδοχείο, όπου εκδιδóταν. Επεσήμανε, ότι εκείνη την εποχή αρκετές γυναίκες αφρικανικής καταγωγής εκδίδονταν στην συνοικία γύρω από το παλαιό Δημαρχείο των Αθηνών. Υποστήριξε, ότι η προσφεύγουσα είχε άγχος για την αποπληρωμή της οφειλής της προς τον μαστροπό της, χωρίς να τον κατονομάσει. Επιπλέον, δεν μπορούσε να πάει στην έδρα της «*Νέας Ζωής*», εξαιτίας του ότι ο Κ.Α. την κρατούσε κλεισμένη στο διαμέρισμα όλη την ημέρα. Της είχε επίσης εξομολογηθεί, ότι ήθελε να αλλάξει ζωή, αλλά της ήταν αδύνατον να διαφύγει από τον εξαναγκασμό του Κ.Α. Η Ε.Σ., υποστήριξε, ότι η προσφεύγουσα ήταν θύμα σωματεμπορίας για γενετήσια εκμετάλλευση και ότι έπρεπε να την προστατεύσει το Κράτος.

16. Στις 21 Δεκεμβρίου 2006, οι τρεις γυναίκες, εκ των οποίων η μία ήταν η D.J., η οποίες σύμφωνα με την κατάθεση της προσφεύγουσας κατοικούσαν στο κέντρο της Αθήνας, κλητεύθηκαν στο Αστυνομικό Τμήμα Καταπολέμησης Σωματεμπορίας. Οι Α.Ο. και Ο.Μ. κατέθεσαν, ότι γνώριζαν την προσφεύγουσα και ότι στο παρελθόν κάποιες φορές

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

εκδίδονταν χωρίς να έχουν εξαναγκαστεί από κάποιον τρίτο. Η D.J. δήλωσε, ότι δεν γνώριζε την προσφεύγουσα και ότι η τελευταία δεν κατοικούσε μαζί τους στην προαναφερθείσα διεύθυνση.

17. Την ίδια ημέρα, ο αστυνομικός Κ.Κ., στον οποίο είχε ανατεθεί η παρακολούθηση του διαμερίσματος στην περιοχή της Κυψέλης, όπου υποτίθεται, ότι κατοικούσαν ο Κ.Α. και η D.J., έδωσε κι αυτός κατάθεση στην Αστυνομία. Υποστήριξε, ότι κατά τη διάρκεια δέκα ημερών, παρακολούθησε κατ' επανάληψη το εν λόγω διαμέρισμα. Κατέθεσε, ότι τρεις γυναίκες, μεταξύ των οποίων ήταν και η D.J., κατοικούσαν εκεί, χωρίς να διαπιστώσει, ότι δούλευαν ως ιερόδουλες. Επιπλέον, δεν μπόρεσε να βεβαιώσει την παρουσία του Κ.Α. στην παραπάνω διεύθυνση.

18. Στις 22 Δεκεμβρίου 2006, το Τμήμα Καταπολέμησης Σωματεμπορίας, περάτωσε την προανάκριση και παρέπεμψε την δικογραφία στον Εισαγγελέα. Η κατάθεση που έδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2006 η Ε.Σ. δεν συμπεριλήφθηκε στην δικογραφία.

19. Στις 28 Δεκεμβρίου 2006, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών, απέρριψε την μήνυση της προσφεύγουσας. Επεσήμανε, ότι δεν προέκυπτε από την δικογραφία, ότι αυτή υπήρξε θύμα σωματεμπορίας. Ο Εισαγγελέας, στήριξε την απόφασή του κυρίως στο ότι η προσφεύγουσα είχε ταξιδέψει μόνη προς την Κρήτη, στο ότι δεν συνοδευόταν από κάποιο άλλο άτομο κατά την διάρκεια της περιόδου που εκδιδόταν μπροστά στο ξενοδοχείο στο κέντρο της Αθήνας και στο ότι τον Ιούνιο του 2006 αυτή είχε επικοινωνήσει με τον Κ.Α. και τον είχε συναντήσει με δική της πρωτοβουλία (Διάταξη υπ' αριθμ. Γ2/2007).

20. Στις 11 Ιανουαρίου 2007, συμπεριλήφθηκε στην δικογραφία της υπόθεσης η κατάθεση που έδωσε η Ε.Σ. κατά την διάρκεια της προανάκρισης για την εν λόγω υπόθεση. Στις 26 Ιανουαρίου 2007, η προσφεύγουσα ζήτησε από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών να επανεξετάσει την μήνυσή της. Υποστήριξε, ότι η δικαστική έρευνα που έγινε για την υπόθεσή της ήταν ανεπαρκής και, κυρίως, ότι ο αρμόδιος Εισαγγελέας είχε παραλείψει να λάβει υπόψη του κάποια σημαντικά

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

αποδεικτικά στοιχεία. Επίσης δήλωσε πολιτικώς ενάγουσα στην διαδικασία.

21. Στις 20 Φεβρουαρίου 2007, ο Διευθυντής της Διεύθυνσης της Αστυνομίας Αλλοδαπών Αττικής διέταξε την αναστολή της Απόφασης απέλασης της προσφεύγουσας.

22. Την 1^η Ιουνίου 2007, ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών αποδέχθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας και έδωσε εντολή στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Κ.Α. και της D.J. για σωματεμπορία, συγκεκριμένα, για γενετήσια εκμετάλλευση της προσφεύγουσας, αφού έλαβε την συγκατάθεση της με απατηλά μέσα και εκμεταλλεζόμενος την ευάλωτη θέση της.

23. Την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα κατέθεσε ένα νέο αίτημα για χορήγηση ασύλου στο Τμήμα Πολιτικού Ασύλου της Αστυνομικής Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής.

24. Στις 21 Αυγούστου 2007, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών άσκησε ποινική δίωξη κατά του Κ.Α. και της D.J. για το έγκλημα της σωματεμπορίας. Επιπλέον, την ίδια ημέρα η προσφεύγουσα αναγνωρίστηκε, με Διάταξη του ίδιου Εισαγγελέα ως «θύμα σωματεμπορίας», βάσει των διατάξεων της σχετικής νομοθεσίας. Στις 24 Αυγούστου 2007, ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών ανέστηλε την διαδικασία απέλασης, που είχε κινηθεί κατά της προσφεύγουσας.

25. Στις 6 Μαρτίου 2008, ο Ανακριτής κλήτευσε τον Κ.Α. και την D.J. Στις 11 Μαρτίου 2008, ο εν λόγω Ανακριτής ζήτησε από την Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών να διενεργήσει σχετική με τον Κ.Α. έρευνα στα αρχεία της. Στις 12 Μαρτίου 2008, η προαναφερθείσα υπηρεσία πληροφόρησε τον Ανακριτή, ότι ένα άτομο Νιγηριανής καταγωγής, με κύριο όνομα Κ. και με το ίδιο επώνυμο με αυτό που έδωσε ο Εισαγγελέας, με τη μόνη διαφορά, ότι το τελευταίο γράμμα του επωνύμου ήταν διαφορετικό, είχε καταχωρηθεί στα αρχεία ταυτοποίησης της Αστυνομίας. Στις 13 Μαρτίου 2008, ο Ανακριτής κλήτευσε τον Κ.Α., σύμφωνα με το όνομα που βρήκε μέσω της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών, να εμφανιστεί ενώπιόν του. Στην συνέχεια,

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

η αστυνομία πληροφόρησε τον Ανακριτή, ότι η κοινοποίηση των κλήσεων απέβη αδύνατη, επειδή οι Κ.Α. και D.J. δεν κατοικούσαν πλέον στην συνοικία της Κυψέλης. Στις 31 Μαρτίου 2008, ο Ανακριτής του Πλημμελειοδικείου Αθηνών περάτωσε την Ανάκριση και εξέδωσε Εντάλματα Σύλληψης εις βάρος του Κ.Α. και της D.J.. Στις 25 Φεβρουαρίου 2009, το Τμήμα Βουλευμάτων του Πλημμελειοδικείου Αθηνών παρέπεμψε τους κατηγορούμενους στο Κακουργιοδικείο Αθηνών με την κατηγορία της σωματεμπορίας.

26. Στις 12 Μαρτίου 2009, ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών διέταξε την εμφάνιση των κατηγορουμένων ενώπιόν του και στην περίπτωση μη εμφάνισής τους θα γινόταν η καταχώρησή τους στο αρχείο καταζητούμενων της Αστυνομίας. Στις 20 Ιουλίου 2009, αναβλήθηκε η εκδίκαση της υπόθεσης, μέχρι την σύλληψη των κατηγορουμένων (πράξη υπ' αριθμ. 19/2009).

27. Στις 19 Μαΐου 2011, η D.J. συνελήφθη και τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση. Η συζήτηση της υπόθεσης έγινε στις 20 Απριλίου 2012, μετά από δύο αναβολές, κατόπιν αιτήματος της προσφεύγουσας και της κατηγορούμενης. Η προσφεύγουσα παρέστη ως πολιτικώς ενάγουσα για το ποσό των σαράντα τεσσάρων ευρώ. Την ίδια ημέρα, το Κακουργιοδικείο Αθηνών απάλλαξε την κατηγορούμενη. Παραδέχθηκε μέσα σε μία απόφαση σαράντα δύο σελίδων, ότι όντως η προσφεύγουσα υπήρξε θύμα σωματεμπορίας, επειδή ο Κ.Α. είχε λάβει την συγκατάθεση της με απατηλά μέσα και είχε εκμεταλλευθεί την ευάλωτη θέση της, με στόχο την γενετήσια εκμετάλλευση. Κατ' αυτό τον τρόπο, την είχε υποχρεώσει να εκδίδεται, για να του εξοφλήσει αυτή το ποσό των 40 000 ευρώ, απειλώντας την με ένα κακό ξόρκι βουντού. Το Κακουργιοδικείο δεν αποδέχθηκε την συνενοχή της D.J., θεωρώντας, ότι δεν προέκυπτε από τα στοιχεία της δικογραφίας, ότι η τελευταία είχε εκμεταλλευτεί την προσφεύγουσα με σεξουαλικά κίνητρα. Αφού εκτίμησε όλες τις καταθέσεις των μαρτύρων που εδόθησαν κατά τη διάρκεια της δίκης, το Κακουργιοδικείο παραδέχθηκε, ότι και η D.J. υπήρξε θύμα σωματεμπορίας και ότι ο Κ.Α. την εκμεταλλευόταν και αυτή σεξουαλικά.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το Κακουργιοδικείο εκτίμησε, ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας κατά της D.J. ήταν ασαφείς και ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι η τελευταία την ανάγκαζε να εκδίδεται. Σε αυτό το σημείο, το Κακουργιοδικείο επεσήμανε κάποιες αντιφάσεις που υπήρχαν ανάμεσα στην αρχική κατάθεση της προσφεύγουσας, η οποία δόθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2006 και σε αυτή που δόθηκε κατά την συνεδρίαση της υπόθεσης (απόφαση υπ' αριθμ. 193/20.4.2012). Βάσει του άρθρου 486 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αυτή η απόφαση δεν υπόκειται σε έφεση.

28. Στις 16 Ιανουαρίου 2014, μετά από αίτημα της προσφεύγουσας με ημερομηνία 9 Οκτωβρίου 2013, το αρμόδιο διοικητικό όργανο ανανέωσε την άδεια παραμονής της, έως τις 2 Νοεμβρίου 2014.

II. ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ**A. Το εσωτερικό εφαρμοστέο δίκαιο****1. Το Σύνταγμα**

29. Το άρθρο 2 § 1 του Συντάγματος είναι διατυπωμένο ως εξής:

« Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας. »

30. Το άρθρο 22 § 4 του Συντάγματος ορίζει τα εξής:

« Οποιαδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται. »

2. Η εφαρμοστέα νομοθεσία**α) Όσον αφορά την σωματεμπορία**

31. Βάσει του Νόμου 3064/2002, ο Ποινικός Κώδικας υπέστη πολλές τροποποιήσεις, ώστε να ενισχυθεί η καταπολέμηση της σωματεμπορίας και η προστασία των θυμάτων του εν λόγω κακούργηματος. Βάσει του άρθρου 8 αυτού του Νόμου, η σωματεμπορία χαρακτηρίστηκε ως κακούργημα, ενώ έως τότε ετιμωρείτο ως πλημμέλημα. Πλέον προβλέπονται βαρύτερες ποινές για τους υπαίτιους της σωματεμπορίας, καθώς και στις περιπτώσεις που υπάρχουν επιβαρυντικές περιστάσεις, κυρίως όταν το εν λόγω έγκλημα συνδέεται με την είσοδο, την παραμονή ή την έξοδο του θύματος από την ελληνική επικράτεια.

32. Συγκεκριμένα, τα εφαρμοστέα εδάφια των άρθρων 8 και 12 του προαναφερθέντος Νόμου όριζαν κατά την εποχή των γεγονότων τα εξής:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**Άρθρο 8**

« Το άρθρο 351 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 351 - Σωματεμπορία

1. Όποιος με τη χρήση βίας, απειλής ή άλλου εξαναγκαστικού μέσου ή την επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας προσλαμβάνει, μεταφέρει ή προωθεί εντός ή εκτός της επικράτειας, κατακρατεί, υποθάλπει, παραδίδει με ή χωρίς αντάλλαγμα σε άλλον ή παραλαμβάνει από άλλον, πρόσωπο με σκοπό να προβεί ο ίδιος ή άλλος στη γενετήσια εκμετάλλευσή του τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.

2. Με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται ο υπαίτιος αν, για να πετύχει τον ίδιο σκοπό, αποσπά τη συναίνεση προσώπου με τη χρήση απατηλών μέσων ή το παρασύρει, εκμεταλλευόμενος την ευάλωτη θέση του με υποσχέσεις, δώρα, πληρωμές ή παροχή άλλων ωφελημάτων.

(...)

4. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ τιμωρείται ο υπαίτιος σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, αν η πράξη:

(...)

γ) συνδέεται με την παράνομη είσοδο, παραμονή ή έξοδο του παθόντος από τη χώρα,

δ) τελείται κατ' επάγγελμα,

(...)»

Άρθρο 12 - Αρωγή θυμάτων

1. Στα θύματα των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα (...) 351 του Ποινικού Κώδικα παρέχεται προστασία, η οποία αφορά ιδίως την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας τους, αν υφίσταται σοβαρός κίνδυνος για τα αγαθά αυτά. Επίσης παρέχεται για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται αναγκαίο, αρωγή για

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

τη στέγαση, τη διατροφή, τη διαβίωση, την περίθαλψη και την ψυχολογική στήριξή τους, καθώς και για την εξασφάλιση νομικού παραστάτη και διερμηνέα.

(...)

2. Για τα θύματα των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, που είναι αλλοδαποί και βρίσκονται παράνομα στη χώρα, (...) είναι δυνατόν να αναστέλλεται η απέλαση με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών και έγκριση του Εισαγγελέα Εφετών (...).

33. Δυνάμει των Νόμων 3875/2010 και 4216/2013, κυρώθηκαν αντίστοιχα το Συμπληρωματικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος, το λεγόμενο «Πρωτόκολλο του Παλέρμο » του Δεκεμβρίου του 2000, καθώς και η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων της 16^{ης} Μαΐου 2005. Τέλος, ο Νόμος 4198/2013, δια του οποίου μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η Οδηγία 2011/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά στην πρόληψη και στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων.

β) Ο Αστικός Κώδικας

34. Τα εφαρμοστέα άρθρα του Αστικού Κώδικα είναι διατυπωμένα ως εξής:

Άρθρο 914

« Όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. »

Άρθρο 932

« Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του. Σε περίπτωση θανάτωσης προσώπου η χρηματική

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

αυτή ικανοποίηση μπορεί να επιδικαστεί στην οικογένεια του θύματος λόγω ψυχικής οδύνης. »

Β. Το εφαρμοστέο Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο**1. Γενική παρατήρηση**

35. Το Δικαστήριο παραπέμπει στις παραγράφους 49 έως 51 της Απόφασης *Siliadin κατά της Γαλλίας* (υπ' αριθμ. 73316/01, CEDH 2005-VII) καθώς και στις παραγράφους 137 έως 174 της Απόφασης *Rantsev κατά της Κύπρου και της Ρωσσίας* (υπ' αριθμ. 25965/04, CEDH 2010 (αποσπάσματα)), που εκθέτουν τις εφαρμοστέες διατάξεις των διεθνών συμβάσεων σχετικά με την αναγκαστική εργασία, με την δουλοπαροικία ή την υποτέλεια, με την δουλεία και με την εμπορία ανθρώπων (Σύμβαση της Γενεύης της 25^{ης} Σεπτεμβρίου 1926 που απαγορεύει την δουλεία, Σύμβαση υπ' αριθμ. 29 του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (Δ.Ο.Ε.) σχετικά με την αναγκαστική εργασία της 28^{ης} Ιουνίου 1930, Συμπληρωματική Σύμβαση σχετικά με την εξάλειψη της Δουλείας της 30^{ης} Απριλίου 1956, Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού της 20^{ης} Νοεμβρίου 1989, Πρωτόκολλο του Παλέρμο, Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων της 16^{ης} Μαΐου 2005) καθώς επίσης και τα εφαρμοστέα αποσπάσματα των εργασιών του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με αυτό το θέμα (Προτάσεις 1523 της 26^{ης} Ιουνίου 2001 και 1623 της 22^{ης} Ιουνίου 2004 της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης, Επεξηγηματική Έκθεση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων).

2. Το Πρωτόκολλο του Παλέρμο

36. Το Συμπληρωματικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος, το οποίο αποσκοπεί στην καταστολή και την τιμωρία της εμπορίας ανθρώπων και ειδικότερα των γυναικών και των παιδιών (« Πρωτόκολλο του Παλέρμο») υπογράφηκε από την Ελλάδα στις 13 Δεκεμβρίου 2000 και κυρώθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2011.

37. Το άρθρο 3 α) ορίζει ως εξής την εμπορία ανθρώπων:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Διακίνηση προσώπων» νοείται η στρατολόγηση, μεταφορά, μετακίνηση, παροχή καταλύματος ή η υποδοχή προσώπων, με την απειλή ή χρήση βίας ή άλλων μορφών εξαναγκασμού, με απαγωγή, εξαπάτηση, παραπλάνηση, κατάχρηση εξουσίας ή ευάλωτης θέσης ή με παροχή ή αποδοχή χρημάτων ή ωφελημάτων για να επιτευχθεί η συγκατάθεση προσώπου που έχει τον έλεγχο άλλου προσώπου, με σκοπό την εκμετάλλευση. Η εκμετάλλευση περιλαμβάνει, τουλάχιστον, την εκμετάλλευση της πορνείας άλλων ή άλλες μορφές γενετήσιας εκμετάλλευσης, την αναγκαστική εργασία ή παροχή υπηρεσιών, τη δουλεία ή πρακτικές παρόμοιες με τη δουλεία, την υποτέλεια ή την αφαίρεση οργάνων. (...)»

38. Το άρθρο 3 β) ορίζει, ότι η συγκατάθεση του θύματος της διακίνησης προσώπων για την σκοπούμενη εκμετάλλευση, όπως αυτή ορίζεται στην υποπαράγραφο α), δεν λαμβάνεται υπόψη όταν έχει χρησιμοποιηθεί οποιοδήποτε από τα μέσα που αναφέρονται στην υποπαράγραφο αυτή.

39. Το άρθρο 5 § 1 ορίζει τις εξής υποχρεώσεις
« Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί νομοθετικά και άλλα μέτρα, που είναι αναγκαία για να θεσπισθούν ως ποινικά αδικήματα οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου (...), όταν τελούνται με πρόθεση.»

40. Το άρθρο 6 αναφέρεται στην αρωγή και προστασία των θυμάτων.

3. Η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων, STCE n° 197, της 16^{ης} Μαΐου 2005

41. Η Ελλάδα υπέγραψε την Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων στις 17 Νοεμβρίου 2005 και την επικύρωσε στις 11 Απριλίου 2014. Η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για την χώρα την 1^η Αυγούστου 2014.

42. Το άρθρο 4 α) επαναλαμβάνει τον ορισμό της διακίνησης που αναφέρεται στο Πρωτόκολλο του Παλέρμο, το άρθρο 4 β) επαναλαμβάνει την διάταξη του Πρωτοκόλλου του Παλέρμο, που αφορά στην

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

συγκατάθεση των θυμάτων της εμπορίας για την σκοπούμενη εκμετάλλευση.

43. Το άρθρο 5 επιβάλλει στα Κράτη να λάβουν μέτρα κατά της εμπορίας. Προβλέπει κυρίως τα εξής:

« 1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει μέτρα για τη θέσπιση ή την ενίσχυση του εθνικού συντονισμού μεταξύ των διάφορων φορέων που είναι αρμόδιοι για την πρόληψη και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων.

2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει και/ ή ενισχύει αποτελεσματικές πολιτικές και προγράμματα για την πρόληψη της εμπορίας ανθρώπων, μέσω μέτρων όπως: έρευνα, ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και εκπαιδευτικές εκστρατείες, κοινωνικές και οικονομικές πρωτοβουλίες και προγράμματα κατάρτισης, ιδιαίτερα για άτομα ευάλωτα στην εμπορία ανθρώπων, καθώς και για επαγγελματίες που ασχολούνται με αυτήν.

(...)

4. Ο Χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

44. Το άρθρο 5 § 3 του Χάρτη ορίζει τα εξής:

« (...)»

3. Απαγορεύεται η εμπορία των ανθρωπίνων όντων.»

5. Ο Οδηγία 2011/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πρόληψη της εμπορίας ανθρώπων και την καταπολέμηση αυτού του φαινομένου, καθώς και για την προστασία των θυμάτων.

45. Σύμφωνα με αυτή την οδηγία, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν, ότι τιμωρούνται «η πρόσληψη, η μεταφορά, η διακίνηση, η στέγαση ή υποδοχή προσώπων, συμπεριλαμβανομένης και της ανταλλαγής ή της μεταβίβασης εξουσίας επί των προσώπων αυτών, με την απειλή της χρήσης ή τη χρήση βίας ή άλλων μορφών εξαναγκασμού, με απαγωγή, απάτη, παραπλάνηση, κατάχρηση εξουσίας ή ευάλωτης θέσης ή με πληρωμή ή αποδοχή χρημάτων ή άλλων απολαβών για την εξασφάλιση της συναίνεσης προσώπου κατέχοντος

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

εξουσία επί ενός άλλου, με σκοπό εκμετάλλευσης» (άρθρο 2 § 1). Σύμφωνα με την οδηγία, «η εκμετάλλευση περιλαμβάνει, τουλάχιστον, την εκμετάλλευση της εκπόρνευσης άλλων ή άλλες μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης». Επιπλέον, «η συναίνεση του θύματος εμπορίας ανθρώπων με σκοπό την εκμετάλλευσή του, είτε σκοπούμενη ή πραγματική, είναι αδιάφορο εάν έχουν χρησιμοποιηθεί τα μέσα που προσδιορίζονται στην παράγραφο 1» (άρθρο 2 §§ 3 και 4). Η Οδηγία προβλέπει, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση για τα Κράτη Μέλη « να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να τεθούν στη διάθεση των προσώπων, μονάδων ή υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με την ποινική έρευνα και δίωξη των αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, αποτελεσματικά εργαλεία έρευνας, όπως αυτά που χρησιμοποιούνται κατά του οργανωμένου εγκλήματος ή άλλων σοβαρών εγκλημάτων» (άρθρο 9 § 4). Επιπλέον, η Οδηγία επιφορτίζει τα Κράτη Μέλη με την λήψη των μέτρων συνδρομής και στήριξης στα θύματα εμπορίας ανθρώπων (άρθρο 11), όπως επίσης και με την προστασία στο πλαίσιο της ποινικής έρευνας και διαδικασίας (άρθρο 12).

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ**

46. Η προσφεύγουσα διατείνεται, ότι υπήρξε θύμα εμπορίας ανθρώπων, επειδή εξαναγκάστηκε να εκπορνευτεί από τον Κ.Α. και την D.J. Ισχυρίζεται, ότι η μη συμμόρφωση του Ελληνικού Κράτους με τις θετικές υποχρεώσεις του, που πηγάζουν από το άρθρο 4, κυρίως σε ότι αφορά την προστασία της ως θύμα της εμπορίας, την φυγή του Κ.Α. και τις δικονομικές υποχρεώσεις του Κράτους, συνιστούν την παραβίαση αυτής της διάταξης.

47. Στα εφαρμοστέα σημεία του, το άρθρο 4 ορίζει ότι:

« 1 Ουδείς δύναται να κρατηθή εις δουλείαν ή ειλωτείαν.

2. Ουδείς δύναται να υποχρεωθή εις αναγκαστικήν ή υποχρεωτικήν εργασίαν.

(...)»

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**A. Ως προς το παραδεκτό****1. Οι τοποθετήσεις των αντιδίκων****α) Η Κυβέρνηση**

48. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται πρώτον, ότι ένα τμήμα της ελκόμενης από το άρθρο 4 αιτίας είναι όψιμο. Συγκεκριμένα, επισημαίνει, ότι το Δικαστήριο θα έπρεπε να εξετάσει αναφορικά με την προαναφερθείσα διάταξη της Σύμβασης μόνο τις πράξεις ή τις παραλήψεις των εθνικών αρχών που έλαβαν χώρα κατά την διάρκεια των έξι μηνών που προηγήθηκαν της ημερομηνίας της άσκησης της παρούσας προσφυγής, στις 20 Οκτωβρίου 2012. Εντούτοις, το μόνο γεγονός που συνέβη εντός αυτού του χρονικού διαστήματος, είναι η δημοσίευση της Απόφασης του Κακουργιοδικείου Αθηνών, υπ' αριθμ. 193/20.4.2012, η οποία αθώωσε τη D.J. Κατά συνέπεια, μόνον η αθώωση της D.J. από το Κακουργιοδικείο μπορεί να εξεταστεί από το Δικαστήριο για παραβίαση του άρθρου 4 της Σύμβασης.

49. Εξάλλου, χωρίς να προβάλλει ρητά τον ισχυρισμό της μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων, η Κυβέρνηση υποστηρίζει, ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να προσφύγει ενώπιον των Αστικών Δικαστικών Αρχών με αποζημιωτική προσφυγή κατά του Κ.Α. και της D.J., ώστε να αξιώσει την αποζημίωσή της για την υλική και την ηθική βλάβη που ενδεχομένως υπέστη, από την ισχυριζόμενη εκμετάλλευσή της από τα προαναφερθέντα άτομα.

β) Η προσφεύγουσα

50. Η προσφεύγουσα διατείνεται, ότι, πέρα από το ότι ο Κ.Α. διαφεύγει ακόμη τη σύλληψη, η εθνική διαδικασία που είχε ως στόχο την εξέταση της ποινικής ευθύνης της D.J. έλαβε τέλος μετά από την αθώωσή της δυνάμει της απόφασης 193/20.4.2012 του Κακουργιοδικείου Αθηνών. Συνεπώς δεν μπορούσε να προσφύγει στο Δικαστήριο πριν από την ολοκλήρωση της εθνικής ποινικής διαδικασίας, που κινήθηκε κατά της D.J., επειδή οι Ποινικές Δικαστικές Αρχές θα μπορούσαν να έχουν αποφασίσει την ενοχή της.

2. Η εκτίμηση του Δικαστηρίου

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**α) Περί του όψιμου χαρακτήρα τμήματος της αιτίας**

51. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι γενικά, η προθεσμία των έξι μηνών αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία της οριστικής απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο της διαδικασίας της εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων (*Charman κατά του Βελγίου* (απόφαση τύποις), υπ' αριθμ. 39619/06, § 34, 5 Μαρτίου 2013). Επιπλέον, η εν λόγω προθεσμία μπορεί επίσης να αρχίσει να υπολογίζεται από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβαν χώρα τα επίδικα γεγονότα ή ακόμα και από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος επηρεάστηκε άμεσα από τα εν λόγω γεγονότα, κατά την οποία τα έμαθε ή κατά την οποία θα μπορούσε να λάβει γνώση, εφόσον κανένα ένδικο μέσο δεν είναι διαθέσιμο στο εσωτερικό δίκαιο (*Gongadze κατά της Ουκρανίας*, υπ' αριθμ. 34056/02, § 155, CEDH 2005-XI).

52. Μία παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της μπορεί να έχει την μορφή όχι μόνο μίας στιγμιαίας πράξης, αλλά και μίας συνεχιζόμενης κατάστασης. Η έννοια της «συνεχιζόμενης κατάστασης» παραπέμπει σε μία κατάσταση πραγμάτων που προκύπτει από συνεχείς πράξεις που διενεργούνται από το Κράτος ή στο όνομα του, θύμα των οποίων είναι ο προσφεύγων. Όταν η αιτίαση αφορά μία συνεχιζόμενη κατάσταση κατά της οποίας δεν υπάρχει καμία προσφυγή, η προθεσμία των έξι μηνών αρχίζει να υπολογίζεται από το τέλος αυτής της κατάστασης. Όσο αυτή συνεχίζει να υφίσταται, ο κανόνας των έξι μηνών δεν μπορεί να εφαρμοστεί (βλέπετε, *mutatis mutandis*, *Marikanos κατά της Ελλάδας* (απόφαση τύποις), υπ' αριθμ. 49282/99, 29 Μαρτίου 2001, *Doğan λοιποί κατά της Τουρκίας*, υπ' αριθμ. 8803-8811/02, 8813/02 και 8815-8819/02, § 113, CEDH 2004-VI (αποσπάσματα)).

53. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο σημειώνει, ότι δια της ελκόμενης από το άρθρο 4 της Σύμβασης αιτίας της, η προσφεύγουσα καταλογίζει στις εθνικές Αρχές την ανεπαρκή της προστασία, υπό την ιδιότητα του θύματος εμπορίας ανθρώπων από τον Κ.Α. και την D.J. Επισημαίνει επίσης, ότι όσον αφορά την D.J., η εθνική ποινική διαδικασία, που κινήθηκε εναντίον της, περατώθηκε στις 20 Απριλίου 2012, με την

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Απόφαση υπ' αριθμ. 193/2012 δια της οποίας το Κακουργιοδικείο Αθηνών αποφάσισε την αθώωσή της. Όσον αφορά τον Κ.Α. η δίωξη που του ασκήθηκε ήταν κοινή με αυτήν που ασκήθηκε κατά της D.J. Η διαδικασία κατά του Κ.Α., ο οποίος διαφεύγει ακόμη τη σύλληψη, παραμένει εκκρεμής ως προς αυτόν. Όσον αφορά την ελκόμενη από το άρθρο 4 αιτίασή της, η συμμόρφωση των ενεργειών των εθνικών αρχών προς αυτή την διάταξη μπορεί να προκύψει μόνο από το σύνολο της υπόθεσης που αφορά στα καταγγελλθέντα γεγονότα και από την απόφασή υπ' αριθμ. 193/2012. Επομένως, συνεπάγεται, ότι τα προηγούμενα στάδια της εξέτασης της υπόθεσης δεν θα έπρεπε να είναι ασύνδετα από την συνεδρίαση του Κακουργιοδικείου Αθηνών, όσον αφορά την D.J. Δεδομένου, ότι η απόφαση 193/2012 δημοσιεύτηκε στις 20 Απριλίου 2012, δηλαδή έξι μήνες πριν από την άσκηση της παρούσας προσφυγής, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, οι οποίοι διατυπώθηκαν δυνάμει του άρθρου 4 της Σύμβασης δεν είναι όψιμοι.

54. Κατά τα λοιπά, όσον αφορά τον Κ.Α., αυτός διαφεύγει ακόμη τη σύλληψη, και η ποινική διαδικασία παραμένει ακόμη ανοικτή γι' αυτόν. Κατά συνέπεια, πρόκειται για μία συνεχιζόμενη κατάσταση, εφόσον η ποινική του ευθύνη δεν έχει ακόμη προσδιοριστεί από τις εθνικές δικαστικές αρχές και όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, για τα γεγονότα, που έλαβαν χώρα μετά τον Απρίλιο του 2012, θα μπορούσαν να είναι υπεύθυνες οι εθνικές αρχές.

55. Εν όψει όσων προαναφέρθηκαν, η ελκόμενη από τον όψιμο χαρακτήρα μέρους της αιτίας, δυνάμει του άρθρου 4, ένσταση της Κυβέρνησης πρέπει να απορριφθεί.

β) Περί της εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων

56. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, πρώτον, ότι το άρθρο 35 της Σύμβασης, απαιτεί μόνο την εξάντληση των προσβάσιμων, των κατάλληλων και των σχετικών με τις επίδικες παραβιάσεις, προσφυγών (βλέπετε *mutatis mutandis*, *Μανουσάκης και λοιποί κατά της Ελλάδος*, 26 Σεπτεμβρίου 1996. § 33, *Συλλογή αποφάσεων (τύποις και ουσία) και αποφάσεων (τύποις) 1996-IV*). Επίσης, το άρθρο 4 επιβάλλει στα Κράτη

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μέλη την θετική ειδική υποχρέωση να ποινικοποιούν και να διώκουν ποινικά με αποτελεσματικότητα κάθε πράξη που αποβλέπει στο να κρατηθή ένα άτομο *εις δουλείαν ή ειλωτείαν* ή να υποχρεωθεί *εις αναγκαστικήν ή υποχρεωτικήν εργασίαν* (*Rantsev*, που προαναφέρθηκε, § 285). Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί, ότι η υποχρέωση που γεννάται εκ του άρθρου 3 σε ένα Κράτος, να προβεί σε έρευνα, η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει στην ταυτοποίηση ή στην τιμωρία όσων ευθύνονται για άσχημη μεταχείριση, θα ήταν ουτοπική αν, ενόψει μίας ελκόμενης από αυτό το άρθρο αιτίας, ο προσφεύγων ήταν υποχρεωμένος να εξαντλήσει ένα ένδικο μέσο, το οποίο μπορεί να καταλήξει μόνο στην επιδίκαση αποζημίωσης (*Okkali κατά της Τουρκίας*, υπ' αριθμ. 52067/99, § 58, CEDH 2006-XII (αποσπάσματα), *Taymuskhanov κατά της Ρωσίας*, υπ' αριθμ. 11528/07, § 75, 16 Δεκεμβρίου 2010). Συνεπάγεται, ότι κατ' αναλογίαν με την νομολογία του επί του άρθρου 3, δεν είναι δυνατόν να αποτελεί ικανοποίηση των υποχρεώσεων των Κρατών, που απορρέουν από το άρθρο 4, απλά και μόνο η επιδίκαση μίας αποζημίωσης (βλέπετε, υπό αυτή την έννοια, *McKerr κατά του Ηνωμένου Βασιλείου*, υπ' αριθμ. 28883/95, § 121, CEDH 2001-III). Στην πραγματικότητα, το Δικαστήριο θεωρεί, ότι για να παραπονεθεί κάποιος για μία μεταχείριση, η οποία μπορεί να αποδειχθεί αντίθετη με το άρθρο 4 της Σύμβασης, η ποινική οδός αποτελεί την καταλληλότερη για την άσκηση ενδίκων μέσων (βλέπετε, *mutatis mutandis*, *Parlak, Aktürk & Yay κατά της Τουρκίας* (αποφάσεις τύποις), με τους αριθμούς 24942/94, 24943/94 και 25125/94, 9 Ιανουαρίου 2001).

57. Όσον αφορά την δυνατότητα άσκησης αποζημιωτικής προσφυγής κατά του Κ.Α. και της Δ.Ι., το Δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του, σύμφωνα με την οποία, όποιος άσκησε προσφυγή για να αποκατασταθεί άμεσα η επίδικη κατάσταση –και όχι με εναλλακτικό τρόπο- δεν είναι υποχρεωμένος να ασκήσει και άλλες τις οποίες είχε την δυνατότητα να τις ασκήσει, των οποίων όμως η αποτελεσματικότητα είναι αβέβαιη (*Μανουσάκης και λοιποί*, που προαναφέρθηκε § 33). Το

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δικαστήριο επομένως σημειώνει, ότι το αντικείμενο της προσφυγής, που ανέφερε η Κυβέρνηση, εφαρμόζεται μόνο εν μέρει στην παράσταση της ενάγουσας ως πολιτικής αγωγής: και οι δύο αγωγές επιτρέπουν στον ενδιαφερόμενο να λάβει αποζημίωση. Η προσφεύγουσα επέλεξε να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων και το Δικαστήριο δεν μπορεί να απαιτήσει, επιπλέον να ασκήσει και μία αγωγή βάσει των εφαρμοστέων διατάξεων του Αστικού Κώδικα. Ενόψει των παραπάνω, το Δικαστήριο απορρίπτει την συλλήβδην εγερθήσα ένσταση της Κυβέρνησης, η οποία αφορά την μη εξάντληση των εθνικών ενδίκων μέσων.

γ) Περί της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 4 της Σύμβασης

58. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι δεν είναι δυνατό να υπάρχει καμία αμφιβολία περί του, ότι η σωματεμπορία πλήττει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και τις θεμελιώδεις ελευθερίες των θυμάτων της και ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συμβατή, ούτε με μία δημοκρατική κοινωνία, αλλά ούτε και με τις αρχές της Σύμβασης (*Rantsev*, που προαναφέρθηκε, § 282). Το Δικαστήριο παραπέμπει στην εφαρμοστέα νομολογία του, η οποία έχει αποδεχτεί, ότι η εμπορία ανθρώπων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 της Σύμβασης (βλέπε κυρίως *Rantsev*, που προαναφέρθηκε, § 272-282). Σημειώνει επίσης, ότι η Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί το ότι η προσφεύγουσα υπήρξε όντως θύμα εμπορίας ανθρώπων. Άρα έπεται, ότι το άρθρο 4 δύναται να εφαρμοστεί στην κρινόμενη υπόθεση.

59. Εξάλλου, το Δικαστήριο διαπιστώνει, ότι η ελκόμενη από το άρθρο 4 αιτίαση δεν είναι προδήλως αβάσιμη, υπό την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) της Σύμβασης. Επιπλέον επισημαίνει, ότι δεν αντίκειται σε κανέναν άλλο λόγο απαραδέκτου. Επομένως, αρμόζει να κηρυχθεί παραδεχτή.

A. Ως προς την ουσία

1. Οι τοποθετήσεις των αντιδίκων

α) Η Κυβέρνηση

60. Η Κυβέρνηση παραδέχεται, ότι η προσφεύγουσα υπήρξε θύμα εμπορίας ανθρώπων, γεγονός το οποίο, ούτως ή άλλως, έχει

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

αναγνωρίζεται από τις εθνικές Δικαστικές Αρχές κατά την διάρκεια της ποινικής διαδικασίας που ασκήθηκε κατά του Κ.Α. και της D.J. Ταυτόχρονα επισημαίνει, ότι στο ελληνικό δίκαιο υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, το οποίο αντανακλά το πνεύμα και τις τοποθετήσεις των πιο σημαντικών διεθνών κειμένων επί του θέματος. Όσον αφορά την εφαρμογή της σχετικής με την εμπορία ανθρώπων νομοθεσίας, η Κυβέρνηση εκτιμά, ότι σε ότι αφορά τις Διοικητικές Αρχές, αυτές ενήργησαν απολύτως ικανοποιητικά. Έως τις 29 Νοεμβρίου 2006, ημερομηνία κατά την οποία η προσφεύγουσα δήλωσε ρητώς ενώπιον των Αστυνομικών Αρχών, ότι υπήρξε θύμα εμπορίας ανθρώπων από τον Κ.Α. και την D.J., οι εν λόγω Αρχές δεν είχαν πληροφορηθεί, ούτε από την προσφεύγουσα, ούτε από κάποια άλλη πηγή γι' αυτή την κατάσταση. Εκτός αυτού, αφού κατέθεσε μήνυση η προσφεύγουσα, οι Αστυνομικές Αρχές ενήργησαν επιμελώς, ώστε να ολοκληρώσουν την προκαταρκτική έρευνα της υπόθεσης και να συλλάβουν τους υπόπτους. Η Κυβέρνηση παρουσιάζει παρακάτω, ότι η μαρτυρική κατάθεση της E.S. δεν συμπεριλήφθηκε αρχικά στην δικογραφία της υπόθεσης «απλά από απροσεξία» των αστυνομικών υπαλλήλων. Ταυτόχρονα, αναφέρεται στον κατάλληλο χαρακτήρα της έρευνας: το φερόμενο ως ακίνητο στο οποίο κατοικούσαν ο Κ.Α. και η D.J. είχε τεθεί υπό αστυνομική παρακολούθηση και η παρουσία του πρώτου εξ' αυτών δεν ήταν δυνατό να επιβεβαιωθεί. Η Κυβέρνηση προσθέτει, ότι ο Κ.Α. είναι ακόμη καταζητούμενος από τις Αρχές, για να παραπεμφθεί ενώπιον της Ποινικής Δικαιοσύνης.

61. Όσον αφορά τις Δικαστικές Αρχές, κι αυτές επίσης διεξήγαγαν την ανάκριση της υπόθεσης με επιμέλεια. Εξάλλου, κατά την γνώμη της Κυβέρνησης, δεν θα έπρεπε κάποιος να μέμφεται την Κυβέρνηση για την αθώωση της D.J. Η Απόφαση υπ' αριθμ. 193/2012 ήταν πλήρως αιτιολογημένη. Το Κακουργιοδικείο Αθηνών βασίστηκε σε όλα τα στοιχεία της δικογραφίας, ώστε να καταλήξει στο ότι και η ίδια η D.J. υπήρξε θύμα εμπορίας ανθρώπων και ότι δεν ώθησε την προσφεύγουσα στην πορνεία. Επί πλέον αυτή η Απόφαση επιβεβαίωσε εκ νέου το

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

καθεστώς της προσφεύγουσας, δηλαδή το ότι είναι θύμα εμπορίας ανθρώπων.

β) Η προσφεύγουσα

62. Η προσφεύγουσα κατ' αρχάς υποστηρίζει, ότι κάποια αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλλε η Κυβέρνηση, μεταξύ των οποίων είναι και τα πρακτικά των συλλήψεων της για παράνομη πορνεία και τα Αιτήματα για παροχή ασύλου, προέρχονται από τον φάκελο της Αστυνομίας και αποτελούν προσωπικά δεδομένα. Κατά την γνώμη της προσφεύγουσας, η επιλογή του Ελληνικού Κράτους να τα υποβάλλει ενώπιον του Δικαστηρίου αποτελεί παράβαση στον Ελληνικό Νόμο υπ' αριθμ. 2247/1997, ο οποίος αφορά στην προστασία των προσωπικών δεδομένων και, κατά συνέπεια, δεν θα έπρεπε το Δικαστήριο να λάβει υπόψη του αυτά τα στοιχεία.

63. Όσον αφορά την ουσία, υποστηρίζει κυρίως, ότι οι καθυστερήσεις των Αστυνομικών και των Δικαστικών Αρχών κατά την περίοδο της διεξαγωγής της ανάκρισης της υπόθεσης, καθώς και οι αμέλειες σχετικά με την εξέταση των εμπλεκόμενων ατόμων επέτρεψαν στον Κ.Α. και στην D.J. να διαφύγουν. Υποστηρίζει, ότι η Εισαγγελική Απόφαση της 28ης Δεκεμβρίου 2006 με την οποία απέρριπτε, αρχικά, την μήνυσή της είχε σοβαρές συνέπειες στην προσωπική της κατάσταση, επειδή δεν μπόρεσε να αναγνωριστεί ως θύμα διακίνησης ανθρώπων, ώστε να της χορηγηθεί ειδική Άδεια διαμονής εντός της Ελληνικής επικράτειας. Η προσφεύγουσα προσθέτει, ότι ο Κ.Α. διαφεύγει ακόμη τη σύλληψη και η D.J. αθώωθηκε από την Ποινική Δικαιοσύνη. Κατά την γνώμη της, το Κακουργιοδικείο Αθηνών δεν εκτίμησε σωστά τα στοιχεία της δικογραφίας, εκ της οποίας προέκυπτε καθαρά, ότι εκτός από τον Κ.Α. και η D.J. επίσης την εξανάγκαζε να εκπορνεύεται.

2. Η εκτίμηση του Δικαστηρίου**α) Οι γενικές Αρχές του Άρθρου 4**

64. Το Δικαστήριο παραπέμπει στην εφαρμοστέα, επί των γενικών Αρχών που διέπουν την εφαρμογή του άρθρου 4, νομολογία του, εντός του συγκεκριμένου πλαισίου της εμπορίας ανθρώπων (βλέπετε κυρίως

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

την *Rantsev* που προαναφέρθηκε, §§ 283-289). Επισημαίνει κυρίως, ότι με τα άρθρα 2 και 3, το άρθρο 4 είναι αφιερωμένο σε μία από τις θεμελιώδεις Αρχές των δημοκρατικών κοινωνιών, από τις οποίες αποτελείται το Συμβούλιο της Ευρώπης. Δεδομένης της σημασίας του άρθρου 4 στο πλαίσιο της Σύμβασης, η εφαρμογή του δεν θα μπορούσε να περιοριστεί μόνο στις άμεσες ενέργειες των Κρατικών Αρχών. Η εν λόγω διάταξη επιφορτίζει επίσης τα Κράτη Μέλη με μία σειρά από θετικές υποχρεώσεις, οι οποίες έχουν κυρίως σχέση με την προστασία του θύματος της εμπορίας, καθώς και με την πρόληψη και με την καταπολέμησή της (*Siliadin*, που προαναφέρθηκε, §§ 7 και 89).

65. Όσον αφορά συγκεκριμένα την εμπορία ανθρώπων, είναι αναγκαίο να υιοθετηθεί μία σφαιρική προσέγγιση για την καταπολέμηση αυτού του φαινομένου, και επιπλέον, να υιοθετηθούν μέτρα που θα στοχεύουν στην τιμωρία των διακινητών, καθώς και στην πρόληψη της διακίνησης και στην προστασία των θυμάτων (*Rantsev* που προαναφέρθηκε, § 285). Προκύπτει από τη νομολογία, ότι τα Κράτη αναλαμβάνουν, πρώτον, την ευθύνη για την ύπαρξη ενός νομικού και κανονιστικού πλαισίου, το οποίο θα προσφέρει μία συγκεκριμένη και αποτελεσματική μορφή προστασίας των δικαιωμάτων, τόσο των πραγματικών όσο και των εν δυνάμει, θυμάτων της εμπορίας. Επιπλέον, η νομοθεσία των Κρατών που αφορά την μετανάστευση προς το εσωτερικό της χώρας πρέπει να ανταποκρίνεται στους προβληματισμούς που υφίστανται σχετικά με την ενθάρρυνση και την αρωγή προς την εμπορία ή με την ανοχή προς αυτήν (*Rantsev* που προαναφέρθηκε, § 287).

66. Δεύτερον, σε μερικές περιπτώσεις, το Κράτος βρίσκεται ενώπιον της υποχρέωσης να λάβει συγκεκριμένα μέτρα για να προστατέψει τα ήδη υπάρχοντα αλλά και τα εν δυνάμει θύματα της μεταχείρισης, που αντίκειται στο άρθρο 4. Όπως τα άρθρα 2 και 3 της Σύμβασης, το άρθρο 4 μπορεί, υπό ορισμένες συνθήκες, να επιβάλλει στο Κράτος αυτού του τύπου τη υποχρέωση (βλέπετε, *mutatis mutandis*, *Giuliani & Gaggio κατά Ιταλίας* [GC], υπ' αριθμ. 23458/02, § 244, CEDH 2011 (αποσπάσματα), *Osman κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, 28 Οκτωβρίου 1998,

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

§ 115, Συλλογή 1998-VIII, *Amadayen κατά της Ρωσσίας*, υπ' αριθμ. 18114/06, § 68, 3 Ιουλίου 2014). Για να υπάρχει θετική υποχρέωση να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα σε μία δεδομένη υπόθεση, πρέπει να έχει αποδειχτεί, ότι οι Κρατικές Αρχές γνώριζαν ή ότι έπρεπε να γνωρίζουν τις συνθήκες, που επέτρεψαν να έχουν βάσιμες υποψίες, ότι ένα άτομο ήταν θύμα, ή ότι διέτρεχε πραγματικό και άμεσο κίνδυνο να πέσει θύμα σωματεμπορίας ή εκμετάλλευσης, υπό την έννοια του άρθρου 3 α) του Πρωτοκόλλου του Παλέρμο και του άρθρου 4 α) της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων. Αν συντρέχει αυτή η περίπτωση και αν οι Αρχές δεν λάβουν τα κατάλληλα μέτρα, τα οποία εμπίπτουν στις αρμοδιότητές τους, ώστε να απαλλάξουν το άτομο από την εν λόγω κατάσταση ή από τον σχετικό κίνδυνο, υπάρχει παραβίαση του άρθρου 4 της Σύμβασης. (βλέπετε, *Rantsev*, που προαναφέρθηκε, § 286 και *mutatis mutandis*, *Giuliani & Gaggio*, που προαναφέρθηκε, § 246, *Osman*, που προαναφέρθηκε, §§ 116-117).

67. Εντούτοις, δεν συνεπάγεται, ότι θα μπορούσαμε να εξάγουμε το συμπέρασμα από αυτή την διάταξη, ότι πρέπει να εμποδιστεί κάθε πιθανή περίπτωση βίας. Στην πράξη πρέπει να ερμηνευτεί αυτή η διάταξη, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην επιβάλλει στις Αρχές ένα αφόρητο ή υπερβολικό βάρος, εφόσον η αστυνομία δυσκολεύεται να ασκήσει το έργο της στις σύγχρονες κοινωνίες, δεδομένης της απρόβλεπτης φύσεως της ανθρώπινης συμπεριφοράς και δεδομένου, ότι οι επιλογές των ενεργειών στις οποίες θα προβεί γίνονται βάσει προτεραιοτήτων και σύμφωνα με τα μέσα που διαθέτει (βλέπετε, *mutatis mutandis*, *Giuliani & Gaggio*, που προαναφέρθηκε, § 245, *Osman*, που προαναφέρθηκε, § 116 καθώς και *Maiorano και λοιποί κατά της Ιταλίας*, υπ' αριθμ. 28634/06, § 105, 15 Δεκεμβρίου 2009).

68. Τρίτον, το άρθρο 4 επιβάλλει μία δικονομική υποχρέωση έρευνας των πιθανών καταστάσεων σωματεμπορίας. Η υποχρέωση της έρευνας δεν εξαρτάται από τη μήνυση του θύματος ή κάποιου συγγενή: εφόσον το θέμα υπέπεσε στην προσοχή των Αρχών, αυτές πρέπει να αναλάβουν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δράση (βλέπετε, *mutatis mutandis*, *Dink* κατά της Τουρκίας, αριθμοί 2668/07, 6102/08, 30079/08, 7072/09 και 7124/09, § 76, 14 Σεπτεμβρίου 2010, *Paul et Audrey Edwards* κατά του Ηνωμένου Βασιλείου, υπ' αριθμ. 46477/99, § 69, CEDH 2002-II). Η έρευνα, για να είναι αποτελεσματική πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τα άτομα που εμπλέκονται στα γεγονότα. Επίσης πρέπει να επιτρέπει την ταυτοποίηση και την τιμωρία των υπευθύνων. Σε αυτή την περίπτωση πρόκειται για μία υποχρέωση, όχι για αποτέλεσμα, αλλά για το μέσον. Η απαίτηση της ταχύτητας και της επιμέλειας σε λογικά πλαίσια είναι αυτονόητες για όλες τις περιπτώσεις, αλλά όταν είναι δυνατό να απαλλαχθεί το εν λόγω άτομο από μία επιβλαβή κατάσταση, η έρευνα πρέπει να διεξαχθεί με επείγουσα διαδικασία. Το θύμα ή ο συγγενής πρέπει να συνεργαστούν για τη διαδικασία στο μέτρο μόνο, που είναι απαραίτητο για την προστασία των εννόμων συμφερόντων τους (βλέπετε, *mutatis mutandis*, *Paul et Audrey Edwards*, που προαναφέρθηκε, §§ 70-73).

β) Εφαρμογή αυτών των γενικών αρχών στην κρινόμενη υπόθεση

69. Το Δικαστήριο σημειώνει εξ' αρχής, ότι η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο, να μην λάβει υπ' όψη κάποια αποδεικτικά στοιχεία, που υπέβαλλε η Κυβέρνηση, επειδή η χρήση τους από τις κρατικές Αρχές θα αντίκειτο στον Νόμο 2247/1997 περί προστασίας προσωπικών δεδομένων. Το δικαστήριο επισημαίνει, ότι τα αμφισβητούμενα από την προσφεύγουσα στοιχεία αφορούν κυρίως τον αστυνομικό της φάκελο και όλα σχετίζονται με την παρούσα υπόθεση. Εκείνη θεωρεί, ότι στο μέτρο που θα μπορούσαν να εγείρουν κάποια θέματα αναφορικά με το εσωτερικό δίκαιο, η προσφεύγουσα θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει κάποια διαθέσιμα στο εσωτερικό δίκαιο ένδικο μέσα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, όσον αφορά την παρούσα διαδικασία, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι η Πρόεδρος του Τμήματος ήδη έκανε αποδεκτό το αίτημα της μη κοινοποίησης της ταυτότητάς της, που υπέβαλε η προσφεύγουσα, δυνάμει του άρθρου 47 § 4 του Κανονισμού. Κατά συνέπεια, εφόσον δεν δημοσιοποιήθηκε η ταυτότητα της προσφεύγουσας,

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

τα υπό αμφισβήτηση από αυτήν έγγραφα δεν θα μπορούσαν να συσχετιστούν με το άτομό της.

ι. Όσον αφορά την ύπαρξη ενός κατάλληλου νομικού και κανονιστικού πλαισίου

70. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί, ούτε την καταλληλότητα ούτε την αποτελεσματικότητα του ελληνικού νομικού πλαισίου, όσον αφορά την πρόληψη και την καταστολή της εμπορίας ανθρώπων εντός της ελληνικής επικράτειας (βλέπετε, *mutatis mutandis*, *Rantsev*, που προαναφέρθηκε § 301). Εξάλλου, αναφορικά με την υποχρέωση που έχουν τα Κράτη να καταρτίζουν μία νομοθεσία η οποία να επιτρέπει την ποινικοποίηση των σχετικών με αυτό το φαινόμενο παραβάσεων, το Δικαστήριο διαπιστώνει, ότι ο Ελληνικός Ποινικός Κώδικας απαγόρευε ρητά κατά την εποχή των γεγονότων της υπόθεσης την διακίνηση που εξυπηρετεί σεξουαλικά κίνητρα. Συγκεκριμένα, το άρθρο 351 του Ποινικού Κώδικα όριζε την εμπορία ανθρώπων βάσει του ορισμού από το Πρωτόκολλο του Παλέρμο και της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων (βλέπετε στις παραγράφους 32 και 37 παραπάνω). Επιπλέον, το άρθρο 12 του Νόμου 3064/2002 προβλέπει μέτρα εξειδικευμένης προστασίας για τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων, όσον αφορά την σωματική τους ακεραιότητα και την προσωπική τους ελευθερία. Η ίδια διάταξη αναθέτει στις Αρχές την χορήγηση αρωγής, μεταξύ άλλων, για την στέγαση, την διατροφή, την περίθαλψη, την ψυχολογική στήριξη, καθώς και την εξασφάλιση νομικού παραστάτη. Εξάλλου, όταν το θύμα της διακίνησης που εξυπηρετεί σεξουαλικούς σκοπούς, είναι ένας αλλοδαπός που βρίσκεται παράνομα εντός της Ελληνικής επικράτειας η υπάρχουσα νομοθεσία κατά την εποχή των γεγονότων προέβλεπε την δυνατότητα της αναστολής της διαδικασίας απέλασης του.

71. Τέλος, η Ελλάδα έχει ήδη ενσωματώσει στο εσωτερικό της δίκαιο κάποια από τα κυριότερα διεθνή κείμενα που αφορούν την εμπορία ανθρώπων. Έτσι, δια των Νόμων 3875/2010 και 4216/2013, κυρώθηκαν αντίστοιχα το Πρωτόκολλο του Παλέρμο και η Σύμβαση του Συμβουλίου

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

της Ευρώπης για την δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων. Όσον αφορά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Νόμος 4198/2013 μετέφερε την Οδηγία 2011/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αφορά στην πρόληψη και στην καταστολή της εμπορίας ανθρώπων.

72. Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, το Δικαστήριο δεν θεωρεί, ότι η ισχύουσα εφαρμοστέα νομοθεσία στην Ελλάδα κατά την εποχή των γεγονότων ήταν ελλειμματική στο να προσφέρει στην προσφεύγουσα πρακτική αλλά και αποτελεσματική βοήθεια.

ii. Όσον αφορά στην επάρκεια των επιχειρησιακών μέτρων που ελήφθησαν για την προστασία της προσφεύγουσας

73. Η κρίσιμη ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη όσον αφορά στην υποχρέωση των Αρχών, να λάβουν συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία της προσφεύγουσας ως θύμα της εμπορίας ανθρώπων, που εξυπηρετεί σεξουαλικούς σκοπούς, είναι η 29^η Νοεμβρίου 2006. Τότε, κατά τη διάρκεια της κράτησής της, ενόψει της απέλασής της, η προσφεύγουσα υποστήριξε ρητά ενώπιον των Αρχών, ότι ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων.

74. Επομένως πρέπει το Δικαστήριο να εξετάσει αν, πριν από τις 29 Νοεμβρίου 2006, οι αρμόδιες Αρχές μπορούσαν σε λογικό πλαίσιο να γνωρίζουν ή να υποσιάζονται, ότι η προσφεύγουσα ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων. Επιπλέον, το Δικαστήριο θα εξετάσει, αν από αυτήν την ημερομηνία και έπειτα οι Αστυνομικές και οι Δικαστικές Αρχές έλαβαν τα αναγκαία μέτρα, βάσει των αρμοδιοτήτων τους, ώστε να προσφέρουν την κατάλληλη προστασία στην προσφεύγουσα.

75. Όσον αφορά την περίοδο πριν από την 29^η Νοεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα δεν διατείνεται, ότι επέσυρε την προσοχή των Αρχών στην κατάστασή της, του θύματος της εμπορίας ανθρώπων. Στην πραγματικότητα, προκύπτει από την δικογραφία, ότι παρά το ότι η τελευταία απευθύνθηκε κατ' επανάληψη και με διάφορες αφορμές προς τις εθνικές Αρχές, αυτές δεν τέθηκαν σε εγρήγορση για την ιδιαίτερη κατάσταση της προσφεύγουσας. Χαρακτηριστική, είναι παραδείγματος χάριν, η περίπτωση κατά την οποία η προσφεύγουσα κατέθεσε αιτήματα

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

χορήγησης ασύλου ενώπιον των αρμόδιων Αρχών. Το Δικαστήριο σημειώνει επίσης, σχετικά με αυτό, ότι παρόλο που δεν γνώριζαν οι Αρχές την κατάστασή της, της προσέφεραν μία θέση σε ένα κέντρο υποδοχής, όμως η προσφεύγουσα δεν παρουσιάστηκε εκεί για να την διεκδικήσει.

76. Όσον αφορά τώρα, την περίοδο που ακολούθησε μετά από την 29^η Νοεμβρίου 2006, οι αρμόδιες Αρχές δεν έμειναν αδιάφορες προς την ρητή δήλωση της προσφεύγουσας, ότι υπήρξε θύμα σωματεμπορίας από τον Κ.Α. και την D.J. Μετά την καταγγελία της, οι αστυνομικές Αρχές ενήργησαν άμεσα, εμπιστευόμενοι την προσφεύγουσα στην ειδική υπηρεσία της Αστυνομίας για την καταπολέμηση της σωματεμπορίας, ώστε να διεξαχθεί έρευνα για την αλήθεια των ισχυρισμών της. Επιπλέον, βάσει της εφαρμοστέας νομοθεσίας, η διαδικασία της απέλασης, η οποία εκκρεμούσε εις βάρος της προσφεύγουσας, δεν ολοκληρώθηκε και χορηγήθηκε σε αυτήν Άδεια παραμονής στην ελληνική επικράτεια. Τέλος, την 21^η Αυγούστου 2007, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών χαρακτήρισε επίσημα την προσφεύγουσα ως θύμα εμπορίας ανθρώπων, γεγονός, που εξάλλου είχε επιβεβαιωθεί με την Απόφαση του Κακουργιοδικείου Αθηνών υπ' αριθμ. 193/2012.

77. Είναι δεδομένο πλέον, ότι η προσφεύγουσα πληροφόρησε ρητά τις αρχές για την κατάστασή της, ότι ήταν θύμα σωματεμπορίας, στις 29 Νοεμβρίου 2006, εντούτοις ο αρμόδιος Εισαγγελέας δεν της αναγνώρισε αυτό το καθεστώς πριν από την 21^η Αυγούστου 2007, δηλαδή εννέα περίπου μήνες αργότερα. Άρα, οι εθνικές Αρχές δεν γίνεται να αγνοούσαν από το τέλος του έτους 2006, ότι η προσφεύγουσα ήταν θύμα σωματεμπορίας ή εκμετάλλευσης. Εκτός από την ξεκάθαρη καταγγελία της προσφεύγουσας και εκτός του ότι οι Αρχές γνώριζαν, ότι η τελευταία εκπορνεύεται συστηματικά, η Ε.Σ., η Διευθύντρια της Κυβερνητικής* Οργάνωσης «Νέα Ζωή», είχε όντως επιβεβαιώσει, στις 12 Δεκεμβρίου 2006, ενώπιον των Αστυνομικών Αρχών, ότι βάσει των όσων γνώριζε, η προσφεύγουσα ήταν θύμα εκμετάλλευσης που εξυπηρετεί σεξουαλικά κίνητρα και ότι η βοήθεια από το Κράτος ήταν απαραίτητη γι' αυτό.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Όπως παραδέχεται η Κυβέρνηση, η εν λόγω κατάθεση δεν είχε συμπεριληφθεί στην δικογραφία εν ευθέτω χρόνω. Κατά συνέπεια, η περίοδος των εννέα περίπου μηνών που πέρασε πριν γίνει η αναγνώριση της προσφεύγουσας ως θύμα σωματεμπορίας δεν θα έπρεπε να χαρακτηριστεί ως δικαιολογημένη. Αυτή η διαπίστωση ενισχύεται και από το ότι η παράλειψη των αρμοδίων Αρχών μπορεί να είχε αρνητικές συνέπειες στην προσωπική κατάσταση της προσφεύγουσας. Πράγματι, η απελευθέρωσή της επιβραδύνθηκε, εφόσον έμεινε υπό κράτηση έως τις 20 Φεβρουαρίου 2007. Αξίζει να επισημανθεί το, ότι δυνάμει του άρθρου 12 § 2 του Νόμου 3064/2002 οι εθνικές Αρχές μπορούσαν να αναστείλουν νωρίτερα την κράτησή εν όψει της απέλασής της (βλέπετε στην παράγραφο 32 παραπάνω).

78. Κατά συνέπεια, το ότι οι εθνικές Αρχές καθυστέρησαν να αναγνωρίσουν την προσφεύγουσα ως θύμα σωματεμπορίας αποτέλεσε μία σημαντική ολιγωρία στα επιχειρησιακά μέτρα, που μπορούσαν να λάβουν οι Αρχές για να την προστατέψουν.

iii. Όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της αστυνομικής έρευνας και της δικαστικής διαδικασίας

79. Το Δικαστήριο σημειώνει, ότι η προσφεύγουσα επικεντρώνει την επιχειρηματολογία της σε δύο συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της δικαστικής και της διοικητικής διαδικασίας που ακολουθήθηκαν εν προκειμένω. Όσον αφορά την δικαστική διαδικασία, αμφισβητεί την αθώωση της D.J. από το Κακουργιοδικείο Αθηνών. Επιπλέον, όσον αφορά την προκαταρκτική έρευνα και την ανάκριση για την υπόθεση, εστιάζει στην έλλειψη επιμέλειας των εθνικών αρχών, η οποία υπονόμευσε την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας.

80. Όσον αφορά την αθώωση της D.J., το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι η ταυτοποίηση και η τιμωρία των υπευθύνων της σωματεμπορίας δεν αποτελεί μία υποχρέωση ως προς το αποτέλεσμα, αλλά ως προς τα μέσα (βλέπετε την παράγραφο 68 παραπάνω). Εν προκειμένω, με μία μεγάλη απόφαση, σαράντα δύο σελίδων και αφού έλαβε υπόψη πολλές μαρτυρίες εμπλεκομένων στην υπόθεση ατόμων, το Κακουργιοδικείο κατέληξε, ότι

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δεν είχε αποδειχτεί, ότι η κατηγορούμενη εξανάγκαζε την προσφεύγουσα να εκπορνεύεται. Συγκεκριμένα, το αρμόδιο Δικαστήριο τόνισε κυρίως, ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ήταν ασαφείς και βασιζόμενο στα στοιχεία της δικογραφίας, κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι και η ίδια η D.J. ήταν θύμα σωματεμπορίας με κίνητρα σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Κατά συνέπεια, δεν θα έπρεπε να προσάψουμε στο Κακουργιοδικείο Αθηνών το ότι αθώωσε την D.J. με μία αυθαίρετη ή ανεπαρκώς αιτιολογημένη απόφαση, η οποία δεν τήρησε την δικονομική υποχρέωση που προκύπτει από το άρθρο 4.

81. Όσον αφορά την καταλληλότητα της αστυνομικής έρευνας, το Δικαστήριο επισημαίνει κατ' αρχήν, ότι τα αστυνομικά όργανα έδρασαν ταχέως αφού η προσφεύγουσα κατήγγειλε, στις 29 Νοεμβρίου 2006, ότι ήταν θύμα σωματεμπορίας με κίνητρα σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Η έρευνα είχε ανατεθεί στην εξειδικευμένη αστυνομική υπηρεσία για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Έγινε αμέσως ακρόαση της προσφεύγουσας από τους αξιωματούχους της εν λόγω υπηρεσίας και, επιπλέον, η φερόμενη ως διεύθυνση του Κ.Α. και της D.J. τέθηκε υπό παρακολούθηση. Εκτός αυτών, ελήφθησαν πολλές μαρτυρικές καταθέσεις εμπλεκομένων με την υπόθεση ατόμων και η αρχική έρευνα, τον ανεξάρτητο χαρακτήρα της οποίας δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, περατώθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2006, δηλαδή εν ευθέτω χρόνω.

82. Εντούτοις, κάποια στοιχεία της διοικητικής και της δικαστικής διαδικασίας, που αφορούν κυρίως στην καταλληλότητα του χαρακτήρα τους και στην επιμέλειά τους, δεν είναι ικανοποιητικά. Πρώτον, η μήνυση της προσφεύγουσας αρχικά, δηλαδή στις 28 Δεκεμβρίου 2006, απερρίφθη από τον αρμόδιο Εισαγγελέα. Επομένως, ο Εισαγγελέας δεν είχε στην διάθεσή του την μαρτυρική κατάθεση της E.S., της Διευθύντριας της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης «Νέα Ζωή», η οποία επιβεβαίωνε, αφού είχε επικοινωνήσει πολλές φορές με την προσφεύγουσα, ότι όντως ήταν θύμα σωματεμπορίας με κίνητρα σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Υπενθυμίζουμε, ότι αυτή η μαρτυρική κατάθεση δεν είχε, κατά τα λεγόμενα της Κυβέρνησης, καταχωρηθεί

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

στην δικογραφία από απροσεξία των αστυνομικών Αρχών. Το Δικαστήριο θεωρεί, ότι αυτή η παράλειψη μπορεί όντως να είχε κάποια αρνητική επίπτωση στην αρχική εκτίμηση της μήνυσης από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. Στην πραγματικότητα, αυτή η μαρτυρική κατάθεση ελήφθη υπόψη από τον Εισαγγελέα Εφετών, όταν αυτός έδωσε εντολή, την 1^η Ιουνίου 2007, προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών να ασκήσει ποινική δίωξη. Εκτός από την παράληψη της καταχώρησης της εν λόγω μαρτυρικής κατάθεσης στην δικογραφία της υπόθεσης, οι αρμόδιες Δικαστικές Αρχές δεν προέβησαν αυτοβούλως στην εκ νέου εξέταση της μήνυσης της προσφεύγουσας, μετά από τον εγκλεισμό της. Η προσφεύγουσα επανεκκίνησε την διαδικασία με την προσφυγή της 26^{ης} Ιανουαρίου 2007, στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών. Τέλος, ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών δεν διέταξε την άσκηση ποινικής δίωξης πριν από την 1^η Ιουνίου 2007. Η Κυβέρνηση δεν υποβάλλει εξηγήσεις σχετικά με την αδρανή περίοδο που διήρκεσε πάνω από πέντε μήνες. Το Δικαστήριο θεωρεί, ότι αυτές οι πράξεις ή οι παραλείψεις των αρμοδίων Αρχών είχαν ως συνέπεια την επιμήκυνση της περιόδου που διήρκεσε από την στιγμή της καταγγελίας της προσφεύγουσας για την επίδικη κατάσταση ως την στιγμή της άσκησης ποινικής δίωξης κατά του Κ.Α. και της D.J. Επομένως, αυτή η καθυστέρηση ήταν κρίσιμη για την ταχεία εξέλιξη της διαδικασίας.

83. Δεύτερον, κάποιες από τις ανεπάρκειες της προκαταρκτικής έρευνας και της ανάκρισης για την υπόθεση υπονόμευσαν την αποτελεσματικότητά της. Έτσι, είναι αλήθεια, ότι το ακίνητο στην συνοικία της Κυψέλης, είχε τεθεί υπό παρακολούθηση από την αστυνομία, αμέσως μετά από την καταγγελία της προσφεύγουσας, ώστε να εντοπιστεί ο Κ.Α. Εντούτοις, αφού διαπιστώθηκε, ότι ο τελευταίος δεν κατοικούσε πλέον εκεί, η αστυνομία δεν επικέντρωσε τις έρευνές της στις δύο άλλες διευθύνσεις, που ανέφερε ρητά η προσφεύγουσα στην ένορκη κατάθεσή της. Επίσης δεν φαίνεται, να προσπάθησε, να συλλέξει

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

και άλλες πληροφορίες κυρίως διεξάγοντας ανάκριση στο προσωπικό του ξενοδοχείου στο κέντρο της Αθήνας, μπροστά από το οποίο εκδιδόταν συστηματικά η προσφεύγουσα. Πρέπει να σημειωθεί, ότι η εντατικοποίηση της έρευνας για τον Κ.Α. φαινόταν κρίσιμη σε αυτό το σημείο της διαδικασίας, επειδή η D.J., η φερόμενη ως συνένοχος του, είχε ήδη κλητευτεί στις 21 Δεκεμβρίου 2006 από την Αστυνομία για να δώσει κατάθεση στο πλαίσιο της προκαταρκτικής έρευνας.

84. Τρίτον, τόσο η προκαταρκτική όσο και η κύρια ανάκριση διεξήχθησαν με σημαντικές καθυστερήσεις. Έτσι, αφού ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του Κ.Α. και της D.J., στις 21 Αυγούστου 2007, πέρασαν πάνω από τέσσερα έτη και οκτώ μήνες έως την στιγμή της συνεδρίασης για την υπόθεση στο Κακουργιοδικείο Αθηνών. Βέβαια, το Δικαστήριο δεν αγνοεί το, ότι αυτή η διάρκεια είναι δικαιολογημένη έως ένα βαθμό, δεδομένου του ότι ο Κ.Α. και η D.J. είχαν εντωμεταξύ διαφύγει και η σχετική διαδικασία δεν μπορούσε να προχωρήσει λόγω της απουσίας τους. Εντούτοις, διαπιστώνονται σημαντικές καθυστερήσεις ανάμεσα στα διάφορα στάδια της διαδικασίας, για τις οποίες η Κυβέρνηση δεν προσφέρει εξηγήσεις. Έτσι, πέρασαν πάνω από εξήμισι μήνες από την στιγμή που ασκήθηκε ποινική δίωξη, στις 21 Αυγούστου 2007 και στις 13 Μαΐου 2008, ημερομηνίες κατά τις οποίες κλητεύθηκαν ο Κ.Α. και D.J. Άρα, εκείνη την εποχή, οι τελευταίοι δεν κατοικούσαν πλέον στην συνοικία της Κυψέλης. Εξάλλου, η Κυβέρνηση δεν εξηγεί γιατί παρήλθαν περίπου ένδεκα μήνες από την περάτωση της Ανάκρισης, στις 31 Μαρτίου 2008, έως τις 25 Φεβρουαρίου 2009, ημερομηνία κατά την οποία ο Κ.Α. και η D.J. παραπέμφθηκαν σε δίκη.

85. Τέλος, όσον αφορά κυρίως τον Κ.Α., τον φερόμενο ως κύριο δράστη των πράξεων της σωματεμπορίας εις βάρος της προσφεύγουσας,

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δεν προκύπτει από τη δικογραφία, ότι οι εθνικές Αρχές έλαβαν, εκτός από την εγγραφή στο αρχείο των εγκληματολογικών ερευνών της Αστυνομίας, κάποιες άλλες συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, ώστε να τον εντοπίσουν και να τον οδηγήσουν ενώπιον τη Δικαιοσύνης. Επιπλέον, ακόμα και κατά την περίοδο που ακολούθησε την δίκη για την υπόθεση στο Κακουργιοδικείο Αθηνών και την αθώωση της D.J., η Κυβέρνηση δεν παρέχει συγκεκριμένες πληροφορίες για την πρόοδο των αστυνομικών ερευνών για το τι απέγινε ο Κ.Α. Έτσι, δεν προκύπτει από την δικογραφία, παραδείγματος χάριν, το αν οι Ελληνικές Αρχές ζήτησαν δικαστική συνεργασία και αν ήλθαν σε επικοινωνία με τις Νιγηριανές Αρχές, ώστε να εντοπισθεί και να συλληφθεί ο Κ.Α. (βλέπετε, σε αντιπαράθεση, *Μ. και λοιποί κατά της Ιταλίας και της Βουλγαρίας*, υπ' αριθμ. 40020/03. § 169, 31 Ιουλίου 2012).

γ) Συμπέρασμα

86. Βάσει των προηγούμενων, το Δικαστήριο διαπιστώνει μία βραδύτητα, όσον αφορά την λήψη επιχειρησιακών μέτρων, υπέρ της προσφεύγουσας και ανεπάρκειες ως προς την τήρηση των δικονομικών υποχρεώσεων που είχε το Ελληνικό Κράτος, δυνάμει του άρθρου 4 της Σύμβασης. Επομένως, το Δικαστήριο αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση αυτής της διάταξης.

ΙΙ. ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 6 § 1 ΚΑΙ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

87. Η προσφεύγουσα παραπονείται, υπό την έννοια του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης, για την διάρκεια της ποινικής διαδικασίας, κατά την οποία αυτή παρίστατο ως πολιτικός ενάγων. Επίσης υποστηρίζει, ότι κατά την εποχή των γεγονότων δεν υπήρχε στην Ελλάδα καμία αποτελεσματική προσφυγή, δια της οποίας να παραπονεθεί για την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας. Επικαλείται τα άρθρα 6 § 1 και 13 της Σύμβασης, διατάξεις των οποίων τα εφαρμοστέα χωρία ορίζουν τα εξής:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**Άρθρο 6 § 1**

«Παν πρόσωπο έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσής του δικασθή (...) εντός λογικής προθεσμίας, υπό (...) δικαστηρίου, (...) το οποίο θα αποφασίσει (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως,»

Άρθρο 13

«Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη (...) Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίες παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων των.»

A. Ως προς το παραδεκτό

88. Η Κυβέρνηση διαπιστώνει, ότι οι αιτιάσεις της είναι όψιμες, εφόσον η διαδικασία που κίνησε η προσφεύγουσα ως πολιτικώς ενάγουσα κατά του Κ.Α. και της D.J. περατώθηκε στις 20 Ιουλίου 2009, ημερομηνία κατά την οποία ο αρμόδιος εισαγγελέας διέταξε, βάσει της πράξης του υπ' αριθμ. 19/2009, την αναστολή της συνεδρίασης της υπόθεσης. Κατά την γνώμη της Κυβέρνησης, δεν θα ήταν λογικό, να ληφθεί υπόψη η μεταγενέστερη της αναστολής της συνεδρίασης περίοδος, επειδή η σύλληψη του Κ.Α. και της D.J., που θα επέτρεπε την συνέχιση της διαδικασίας ήταν άδηλη.

89. Η προσφεύγουσα αντιτείνει, ότι οι αιτιάσεις της είναι παραδεκτές.

90. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα κατέστη πολιτικώς ενάγουσα για το ποσό των σαράντα τεσσάρων ευρώ (βλέπετε παράγραφος 27 παραπάνω). Επομένως, η εν λόγω διαδικασία λαμβάνει περιουσιακό χαρακτήρα και το άρθρο 6 § 1 πρέπει να εφαρμοστεί υπό την αστική του πτυχή (βλέπετε *Perez κατά της Γαλλίας* [GC], υπ' αριθμ. 47287/99 § 70, CEDH 2004-I, *Γκόρου κατά της Ελλάδος* (υπ' αριθμ. 2) [GC], υπ' αριθμ.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

12686/03, § 26, 20 Μαρτίου 2009). Εξάλλου το Δικαστήριο σημειώνει, ότι στις 20 Ιουλίου 2009 η σχετική με την κρινόμενη υπόθεση διαδικασία δεν ολοκληρώθηκε. Η συνεδρίαση αναβλήθηκε επειδή οι κατηγορούμενοι είχαν διαφύγει. Κατά συνέπεια, το στάδιο της συνεδρίασης της υπόθεσης, που έλαβε χώρα στις 20 Απριλίου 2012, δεν μπορεί να διαχωριστεί από τα προηγούμενα στάδια της διαδικασίας, με τα οποία, αυτό αποτελεί ένα σύνολο. Δεδομένου, ότι η παρούσα προσφυγή ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2012, οι ελκόμενες από τα άρθρα 6 § 1 και 13 της Σύμβασης αιτιάσεις δεν είναι όψιμες, υπό την έννοια του άρθρου 35 § 1 της Σύμβασης. Εφόσον το Δικαστήριο διαπιστώνει, ότι μπορεί να λάβει υπόψη του τη διαφυγή του Κ.Α. και της D.J. στο πλαίσιο της εκτίμησης της ευθύνης του εναγόμενου Κράτους για την επιμήκυνση της εν λόγω διαδικασίας, αποφαινεται, ότι αρμόζει να απορρίψει την ελκόμενη, από τον όψιμο χαρακτήρα αυτών των αιτιάσεων, ένσταση της Κυβέρνησης.

91. Εξάλλου, το Δικαστήριο διαπιστώνει, ότι οι εν λόγω αιτιάσεις δεν είναι προδήλως αβάσιμες υπό την έννοια του άρθρου 35 § 3 α). Επισημαίνει εξάλλου, ότι δεν αντίκεινται σε κανέναν άλλο λόγο απαραδέκτου. Επομένως αρμόζει, να κηρυχθούν παραδεκτές.

Β. Ως προς την ουσία**1. Όσον αφορά στην διάρκεια της διαδικασίας****α) Η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη**

92. Η εξεταζόμενη περίοδος ξεκίνησε στις 26 Ιανουαρίου 2007, ημερομηνία κατά την οποία η προσφεύγουσα δήλωσε την πρόθεσή της να καταστεί πολιτικώς ενάγουσα στην επίδικη διαδικασία (βλέπετε, *Jarnevic και Profit κατά της Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 28338/02, § 21, 7 Απριλίου 2005). Έληξε στις 20 Απριλίου 2012 με την δημοσίευση της Απόφασης υπ' αριθμ. 139/2012. Επομένως, διήρκεσε πέντε έτη και πάνω από δύο μήνες για έναν βαθμό δικαιοδοσίας.

β) Η λογική διάρκεια της διαδικασίας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

93. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται, ότι η περίοδος μετά τις 20 Απριλίου 2009 δεν θα έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη. Όσον αφορά την περίοδο από τις 19 Μαΐου 2011, ημερομηνία κατά την οποία συνελήφθη η D.J. έως τις 20 Απριλίου 2012, ημερομηνία δημοσίευσης της Απόφασης υπ' αριθμ. 139/2012, εκτιμά, ότι δεν είναι υπερβολικά μακρά.

94. Η προσφεύγουσα αντιτείνει, ότι η διάρκεια της διαδικασίας ήταν υπερβολική και ότι γι' αυτό ευθύνονται οι εθνικές αρχές.

95. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι η διάρκεια μίας διαδικασίας χαρακτηρίζεται ως λογική, αφού εκτιμηθεί σύμφωνα με τις συνθήκες της υπόθεσης και βάσει των κριτηρίων της νομολογίας του, ιδιαίτερα της πολυπλοκότητας της υπόθεσης, της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος και των αρμόδιων Αρχών, καθώς επίσης και βάσει του τι διακυβεύεται σε αυτόν τον δικαστικό αγώνα για τους ενδιαφερόμενους (βλέπετε, μεταξύ πολλών άλλων, *Γλυκατζή κατά της Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 40150/09, § 47, 30 Οκτωβρίου 2012).

96. Το Δικαστήριο εκδίκασε κατ' επανάληψη υποθέσεις, στις οποίες εγείρονται παρόμοια θέματα με αυτό της κρινόμενης υπόθεσης και διεπίστωσε την παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης (βλέπετε, *Γλυκατζή*, που προαναφέρθηκε, § 71).

97. Εν προκειμένω, χωρίς να αγνοείται η πολυπλοκότητα, την οποία παρουσίαζε η παρούσα υπόθεση στο επίπεδο της διερεύνησης της, το Δικαστήριο διαπιστώνει, ότι πέρασαν περίπου δύομιση έτη από την στιγμή που κατέστη η προσφεύγουσα πολιτικώς ενάγουσα, έως την στιγμή της αναστολής της διαδικασίας δυνάμει της υπ' αριθμ. 19/2009 του αρμόδιου Εισαγγελέα. Βάσει της σχετικής νομολογίας και της ιδιαίτερης ταχύτητας με την οποία απαιτείται να κρίνονται οι υποθέσεις αυτού του τύπου (βλέπετε στην παράγραφο 68 παραπάνω), το Δικαστήριο θεωρεί, ότι εν προκειμένω η διάρκεια της επίδικης διαδικασίας ήταν υπερβολική για έναν βαθμό δικαιοδοσίας και ότι δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση της «λογικής προθεσμίας».

98. Επομένως, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1, σχετικά με την διάρκεια της διαδικασίας.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**2. Όσον αφορά στην ύπαρξη μίας αποτελεσματικής προσφυγής σχετικά με την διάρκεια της διαδικασίας**

99. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι το άρθρο 13 εγγυάται μία αποτελεσματική προσφυγή ενώπιον μίας εθνικής Δικαστικής Αρχής, η οποία θα επιτρέπει να παραπονεθεί ο προσφεύγων για το ότι αγνοήθηκε η επιβαλλόμενη από το άρθρο 6 § 1 υποχρέωση, να *δικασθή η υπόθεση εντός λογικής προθεσμίας* (βλέπετε Kudla κατά της Πολωνίας [GC], υπ' αριθμ. 30210/96, § 156, CEDH 2000-XI).

100. Εξάλλου, το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να διαπιστώσει, ότι η ελληνική έννομη τάξη δεν προσέφερε στην ενδιαφερόμενη, κατά την εποχή των γεγονότων, κάποια αποτελεσματική προσφυγή υπό την έννοια του άρθρου 13 της Σύμβασης, η οποία να της επιτρέπει να παραπονεθεί για την διάρκεια μίας διαδικασίας (βλέπετε, μεταξύ πολλών άλλων, *Γλυκατζή*, που προαναφέρθηκε, § 57). Ενόψει των προαναφερθέντων διαπιστώσεων, το Δικαστήριο εκτιμά, ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 13 της Σύμβασης επειδή, κατά την εποχή των γεγονότων, απουσίαζε από το εσωτερικό δίκαιο μία προσφυγή, μέσω της οποίας η προσφεύγουσα θα μπορούσε επιτύχει την *εκδίκαση* της υπόθεσης της *εντός λογικής προθεσμίας*, υπό την έννοια του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης.

III. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

101. Βάσει των όσων ορίζει το άρθρο 41 της Σύμβασης,

« Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση.»

A. Ζημία

102. Η προσφεύγουσα αξιώνει 12 000 ευρώ (EUR) λόγω ηθικής βλάβης που έχει ενδεχομένως υποστεί εξαιτίας της παραβίασης των άρθρων 4, 6 § 1 και 13.

103. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται, ότι το αξιωθέν ποσό είναι υπέρογκο.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

104. Το Δικαστήριο θεωρεί, ότι η προσφεύγουσα πρέπει να έχει υποστεί ηθική βλάβη, επειδή καταπατήθηκαν τα δικαιώματα που προστατεύουν οι προαναφερθείσες διατάξεις και ότι μόνο η διαπίστωση της παραβίασης δεν αποτελεί επαρκή επανόρθωση. Αποφασίζοντας δίκαια, όπως το επιτρέπει το άρθρο 41 της Σύμβασης, το Δικαστήριο επιδικάζει στην προσφεύγουσα ολόκληρο το ποσό που αξίωσε, δηλαδή το ποσό των 12 000 ευρώ (EUR) λόγω της ηθικής βλάβης που έχει υποστεί και επί πλέον όποιο ποσό ενδεχομένως οφείλεται ως φόρος.

Β. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

105. Η προσφεύγουσα αξιώνει το ποσό των 5 000 ευρώ (EUR) για τα έξοδα και τη δικαστική δαπάνη που έκανε για να προσφύγει στο Δικαστήριο. Υποβάλλει, προς τεκμηρίωση της αξίωσής της, αντίγραφο του αναλυτικού λογαριασμού της αμοιβής. Ζητά από το Δικαστήριο να διατάξει την καταβολή του παραπάνω ποσού απευθείας στον λογαριασμό του εκπροσώπου της, της Greek Helsinki Monitor.

106. Η Κυβέρνηση εκτιμά, ότι το αξιωθέν ποσό είναι υπέρογκο και δεν αποδεικνύεται.

107. Βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου, δεν είναι δυνατό να επιστραφούν τα έξοδα και η δικαστική δαπάνη στον προσφεύγοντα, εκτός εάν αποδεικνύεται, ότι είναι πραγματικά, αναγκαία και ανέρχονται σε κάποιο λογικό ποσό. Λαμβάνοντας υπόψη το έγγραφο που έχει η προσφεύγουσα στην κατοχή της και τα παραπάνω κριτήρια, το Δικαστήριο επιδικάζει στην προσφεύγουσα το ποσό των 3 000 ευρώ (EUR) για τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη και επιπλέον για όποιο ποσό ενδεχομένως να οφείλεται ως φόρος από αυτήν. Αυτό το ποσό θα καταβληθεί στον τραπεζικό λογαριασμό του αντιπροσώπου της, της Greek Helsinki Monitor (βλέπε *Βαλλιανάτος και λοιποί κατά της Ελλάδος* [GC], υπ' αριθμ. 29381/09 και 32684/09. § 103, CEDH 2013 (αποσπάσματα).

Γ. ΤΟΚΟΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ

108. Το Δικαστήριο κρίνει, ότι αρμόζει να υπολογισθούν οι τόκοι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

υπερμερίας επί του επιτοκίου της διευκολύνσεως του οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένου κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΩΣ,

1. *Κηρύσσει* την προσφυγή παραδεκτή.
2. *Αποφαίνεται*, ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 4 της Σύμβασης.
3. *Αποφαίνεται*, ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης.
4. *Αποφαίνεται*, ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης.
5. *Αποφαίνεται*
 - A) ότι το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλλει, εντός τριών μηνών από την ημέρα που η απόφαση θα γίνει οριστική, βάσει του άρθρου 44 § 2 της Σύμβασης, τα εξής ποσά:
 - ι) 12 000 EUR (δώδεκα χιλιάδες ευρώ) στην προσφεύγουσα και επί πλέον όποιο ποσό ενδεχομένως οφείλεται ως φόρος, λόγω ηθικής βλάβης.
 - ιι) 3 000 EUR (τρεις χιλιάδες ευρώ) στην προσφεύγουσα και επί πλέον όποιο ποσό ενδεχομένως οφείλεται ως φόρος, για τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη, που πρέπει να καταβληθεί απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό του αντιπροσώπου της.
 - B) ότι από τη λήξη της προθεσμίας αυτής και μέχρι την καταβολή τους, τα ποσά αυτά θα προσαυξηθούν με απλούς τόκους υπολογιζόμενους με επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το οποίο θα ισχύει κατά την εν λόγω περίοδο, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.
6. *Απορρίπτει* το αίτημα της δίκαιης ικανοποίησης κατά τα λοιπά.

Συντάχθηκε στην γαλλική γλώσσα και εν συνεχεία κοινοποιήθηκε εγγράφως την 21^η Ιανουαρίου 2016, κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του κανονισμού του Δικαστηρίου.

André Wampach

Mirjana Lazarova Trajkovska

Αναπληρωτής Γραμματέας

Η Πρόεδρος

Υπογραφή

Υπογραφή

Ακριβής μετάφραση στην ελληνική της απόφασης. Αθήνα, 24.2.2016. Η μεταφράστρια

Δέσποινα Κοκολάκη.

* Σημείωση της μεταφράστριας: Σ' αυτό το σημείο της απόφασης, η Νέα Ζωή αναφέρεται ως «κυβερνητική οργάνωση».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ Λ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ